

VANAF HET PODIUM

door

Leo Man in 't Veld

23 november, half tien in de morgen. De deelnemers aan de tweede internationale shellshow en symposium van de NMV lopen af en aan als nijvere mieren van en naar het mierennest. Het mierennest is in dit geval het Erasmiaans Gymnasium, waar in de twee zalen in koortsachtige haast gewerkt wordt aan de opbouw van de stands om de naar verwachting vele bezoekers door middel van een rijke dis aan schelpen, mineralen en fossielen met volle tassen weer huiswaarts te laten keren.

Ik krijg van Guus Gulden mijn plaats toegewezen: Het podium in de bovenzaal. Niet alleen een prettige plaats om te kunnen werken, maar ook om te observeren. In de komende twee dagen heb ik iedereen gezien die in Nederland (en daarbuiten) ook maar iets met schelpen te maken heeft! De weinigen die er niet waren, zijn op één hand te tellen.

Wat direct opvalt is de sfeer die heerst; schelpenverzamelaars zijn vriendelijke mensen. Had ik voor alle geschudde handen en zoenen een dubbeltje gekregen, van de opbrengst had ik het komende jaar door kunnen brengen in een ver warm land, onder de palmbomen, aan een eindeloos wit strand bezaaid met Strombidae! Ik prijs me gelukkig deel uit te mogen maken van deze grote familie, het was bijzonder prettig weer iedereen te mogen ontmoeten.

En daar sta je dan op dat podium. Ondanks alle ervaring in je werk is het steeds weer spannend een goed schilderij af te leveren. De omstandigheden waarin je staat te werken zijn natuurlijk anders dan in je atelier, waar je alles bij de hand hebt. Het vergt enige concentratie voor je eindelijk aan het werkstuk kan beginnen. Er is een deadline: half vijf vindt de verloting plaats en moet het kant en klaar op de ezel staan! Gespannen werken heeft geen enkele zin, om dit werk te kunnen doen moet je juist ontspannen zijn. En daar zorgen je vrienden en kennissen wel voor! Ze komen van dichtbij bekijken wat je nou precies aan het doen bent, zorgen voor koffie en brengen je de laatste nieuwtjes, want echt tijd om de zaal in te gaan of de lezingen te volgen heb je natuurlijk niet. Ook nieuwe kennissen doe je zo op, waaronder Rob. Een kleerkast van een vent, met een hart van goud. Een ieder die dit leest, weet nu over wie ik het heb, want Rob is nauwelijks over het hoofd te zien!

Een ander voordeel van op het podium werken is Wim Backhuys van nabij een boeken- en schelpenveiling te zien houden. Wim is onbetaalbaar met zijn talent in deze. Zijn machtig stemgeluid, dat hij als kanonschoten de zaal inslingerde, zorgde naast voor de nodige verkoop, ook voor de nodige humor en lachsalvo's vanuit de zaal!

Dankzij de uitstekende sfeer in deze twee dagen is het me weer gelukt elke dag een schilderij te maken. Aan de gezichten van de winnaars te zien, waren ze er gelukkig mee.

Van deze plaats wilde ik iedereen bedanken voor de belangstelling in mijn werk. Speciaal Guus Gulden bedankt voor al zijn goede zorgen wat mijn persoon betreft. Op geregelde tijden besteed hij het podium om te informeren of alles naar wens ging.

Allemaal tot volgend jaar?